

Popularnonaukowe streszczenie projektu (w języku polskim)

Głównym celem projektu jest stworzenie szczegółowego studium zaniedbanej przez badaczy awadhany (*avadhāna*, „uwaga”, „atencja”), indyjskiej sztuki performatywnej, w której niezwykła pamięć, twórczość *ex tempore* i wielozadaniowość, jak również inne zdolności poznawcze, odgrywają najważniejszą rolę. Tradycję, według dostępnych źródeł, datować można na co najmniej XII-XIII wiek. Autorka projektu ma na celu zbadanie zjawiska awadhany i stworzenie jego interpretacji w oparciu o analizę źródeł literackich, w których opisywana jest dana sztuka, oraz o badania terenowe umożliwiające studium jej praktycznej realizacji we współczesnych Indiach.

Autorka projektu zapoznała się z tradycją awadhany w trakcie pracy nad rozprawą doktorską i realizacją projektu badawczego finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki (Preludium 7), poświęconych studiom nad sanskrycką poezją wizualną. Kompozycja utworów wizualnych (*citrakāvya*) jest jednym z elementów sanskryckiej awadhany od 1986 roku. W momencie realizacji poprzedniego projektu i przygotowywania rozprawy doktorskiej autorka przyjrzała się sztuce awadhany tylko z perspektywy tworzenia strof wizualnych w trakcie performansów literackiej „sztuki skupienia”. Pracując nad tradycją, zdała sobie sprawę, że to wstępne studium, swego rodzaju dodatek do tematu pracy doktorskiej i realizacji wcześniejszego projektu, powinno zostać rozwinięte, a długowieczność i złożoność awadhany zasługują na osobne badania, skupione wyłącznie na „sztuce skupienia”.

Niniejszy projekt obejmuje analizę epigraficznych i literackich świadectw awadhany (w sanskrycie, hindi, kannada, telugu i tamilskim) wraz z badaniem dostępnych dokumentów (wspomnienia praktyków, listy gratulacyjne, doniesienia prasowe itp.), które mogą pomóc prześledzić możliwe źródła tradycji, określić jej tło historyczne i zbadać jej ciągłość aż do dnia dzisiejszego. Projekt zaproponuje także studium współczesnych form awadhany: rodzaju literackiego, tak zwanej sahitjawadhany (*sāhityāvadhāna*), oraz dwóch współczesnych podgatunków sztuki: teatralnej natjawadhany (*nāṭyāvadhāna*) i ćitrawadhany (*citrāvadhāna*) związanej z malarstwem. Autorka przeanalizuje nowości włączone do spektaklu, charakter tych zmian i ich wpływ na rozwój awadhany. Projekt obejmuje również określenie pozycji tradycji w konglomeracie indyjskich sztuk performatywnych, pośród kategorii performansu kulturowego, rytuału świeckiego, recitalu itp. Ważną częścią badań będzie analiza społecznego kontekstu awadhany, w celu określenia roli artysty w zespole sztuk performatywnych, we wspólnotach i społeczeństwie. W oparciu o badania terenowe, etnografię cyfrową i badania źródeł literackich kierowniczka projektu planuje określić pozycję praktyków sztuki we współczesnym społeczeństwie i ich pochodzenie społeczne. Celem projektu będzie również spojrzenie na awadhanę z punktu widzenia *ars memoriae*. Autorka chciałaby zbadać metody polepszania zdolności pamięciowych używane przez praktyków.

W poszukiwaniu materiałów dotyczących awadhany autorka przeprowadzi badania terenowe w Indiach, odwiedzi indyjskie i europejskie biblioteki i archiwa, przeprowadzi wywiady z praktykami sztuki oraz zarejestruje spektakle „sztuki skupienia”. Ważną częścią badań będzie również czteromiesięczny staż w École française d'Extrême-Orient w Pondicherry, gdzie przy pomocy badaczy indyjskich autorka przeanalizuje źródła literackie i epigraficzne opisujące awadhanę w językach wernakularnych.

Realizacja opisanych celów i połączenie badań nad różnymi wyżej wymienionymi aspektami awadhany w jednym cyklu badawczym zaowocuje dogłębnym, wielokontekstowym i kompleksowym studium indyjskiej „sztuki skupienia”. Projekt i jego wyniki mogą wpłynąć na rozwój różnych dziedzin badawczych i dyscyplin naukowych, w tym literaturoznawstwa (ze szczególnym uwzględnieniem historii literatury indyjskiej), sztuk performatywnych, nauk społecznych i psychologii.